

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: Revd-889/2026-2

**R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E**

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Ante Perkušića predsjednika vijeća, Goranke Barać – Ručević članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, te Đura Sesse, Mirjane Magud i mr. sc. Neri Radas članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja FELICITER d.o.o. u stečaju, OIB 33362149552, Sesvete, Ulica Marina Studina 40, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Ilić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ilić & Ilić d.o.o., Zagreb protiv tuženika Joze Šarića, OIB 57218577979, Zagreb, Ulica božura 12, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kaleb, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ećimović & Kaleb d.o.o., Zagreb, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja, odlučujući o tuženikovom prijedlogu za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-1920/2025-2 od 15. listopada 2025. kojom je djelomično potvrđena, a djelomično preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2427/2023 od 13. veljače 2025., na sjednici vijeća održanoj 23. travnja 2026.,

r i j e š i o j e :

I. Tuženiku se dopušta podnošenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-1920/2025-2 od 15. listopada 2025. zbog pravnog pitanja koje glasi:

„Predstavlja li odluka o upućivanju na parnicu u stečajnom postupku samostalnu odluku u smislu početka tijeka prekluzivnog roka za pokretanje parnice, neovisno o drugim odlukama u istom rješenju stečajnog suda te, posljedično tome, ovisi li početak tijeka prekluzivnog roka za pokretanje parnice iz članka 267. Stečajnog zakona isključivo o pravomoćnosti odluke kojom je pojedina stranka upućena na parnicu?“

II. O troškovima postupka nastalima u povodu prijedloga za dopuštenje revizije odlučit će se konačnom odlukom u ovoj pravnoj stvari.

Obrazloženje

1. Tuženik je podnio ovom sudu prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-1920/2025-2 od 15.

listopada 2025. kojom je djelomično potvrđena, a djelomično preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2427/2023 od 13. veljače 2025. zbog procesnopravnog pitanja navedenog u izreci ovog rješenja, kojeg smatra važnim za odluku u sporu te za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, kao i za razvoj prava u sudskoj praksi. Ujedno, tuženik podnosi prijedlog za dopuštenje revizije budući da smatra da mu je donošenjem pobijane presude povrijeđeno pravo na pravično suđenje, pravo na jednakost pred zakonom te pravo na mirno uživanje vlasništva.

2. Tužitelj je podnio odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije, predlažući da se odbije kao neosnovan.

3. Postupajući u skladu s odredbama čl. 385. a st. 1. i čl. 387. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP), revizijski sud je ocijenio da su u odnosu na pitanje navedeno u izreci ovog rješenja ispunjene pretpostavke za dopuštenje revizije iz odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP, jer je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse revizijskog suda, a važno je za razvoj prava kroz sudsku praksu, a na što upućuje i praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Revd-1012/2020 od 23. lipnja 2020.), kao i odluke istog drugostupanjskog suda na koje se tuženik u prijedlogu poziva (PŽ- 3948/2022 od 24. siječnja 2023., PŽ-7280/2019 od 22. siječnja 2020. i PŽ-4184/2018 od 26. srpnja 2018.).

4. Naime, presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-2427/2023 od 13 veljače 2025. utvrđeno je da je osnovano osporavanje tužitelja i slijedom toga da ne postoji tražbina tuženika drugog višeg isplatnog reda koja je prijavljena u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem pred istim sudom pod poslovnim brojem: St-101/2021. U pitanju je tražbina koja proizlazi iz ovršne isprave (odluke suda donesene u predstečajnom postupku poslovni broj: Stpn-205/15) pa su na parnicu upućeni osporavatelji, a to su pored tužitelja (stečajnog dužnika u čije ime je stečajni upravitelj osporio tražbinu) i vjerovnik Nova hrvatska banka d.d. Zagreb.

5. U ovom stadiju postupka sporno je od kada počinje teći prekluzivni rok od osam dana iz čl. 267. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj: 71/15., 104/17. i 36/22., dalje: SZ) za pokretanje parnice na koju je upućen vjerovnik čija je tražbina osporena, odnosno osporavatelj ako je osporio tražbinu za koju postoji ovršna isprava (kao u ovom slučaju). Prema pravnom shvaćanju drugostupanjskog suda taj rok nije počeo od dana kada je tužitelj (stečajni upravitelj) primio rješenje kojim se upućuje na parnicu, nego od dana kada je primio odluku drugostupanjskog suda koja je donesena povodom žalbe vjerovnika Nova hrvatska banka d.d. Zagreb. Pritom je taj sud zauzeo shvaćanje u odnosu na odluke istog suda na koje se pozvao tuženik PŽ-7280/2019 i PŽ-4148/18 te odluku ovog suda Revd-1012/2020-2 od 23. lipnja 2020. (a na koje se poziva tuženik i u prijedlogu za dopuštenje revizije) da pravna shvaćanja iz tih odluka nisu odlučna jer su te odluke donesene u postupku izvanredne uprave nad dužnikom Agrokor d.d. Zagreb primjenom čl. 35. Zakona o postupku izvanredne uprave u društvima od sistemskog značaja za Republiku

Hrvatsku ("Narodne novine", br. 32/2017) koji se u stečajnom postupku ne primjenjuje.

6. U vezi zaključka drugostupanjskog suda o neprimjenjivosti iznesenih pravnih shvaćanja u stečajnom postupku valja ukazati da i neovisno o tome što se u postupku izvanredne uprave na odgovarajući način primjenjuju pravila iz zakona koja uređuju stečaj (čl. 8. Zakona o postupku izvanredne uprave) nema suštinske razlike u sadržaju između čl. 35. Zakona o postupku izvanredne uprave i čl. 267. SZ. Jedino što je u čl. 267. st. 1. SZ navedeno da rok od osam dana počinje teći od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu (kao i u čl. 35. st. 1. Zakona o postupku izvanredne uprave), „odnosno primitka drugostupanjske odluke”. Ove riječi („odnosno od dana primitka drugostupanjske odluke”) mogu upućivati na zaključak da se to odnosi upravo na vjerovnika koji je podnio žalbu i time odgodio rok za pokretanje parnice do primitka drugostupanjske odluke povodom žalbe. Stoga je pitanje zbog kojeg je dopušteno podnošenje revizije važno za razvoj prava u sudskoj praksi pa je valjalo, na temelju odredbe čl. 389.b st. 3. ZPP, odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

7. Za istaknute povrede temeljnih prava iz prijedloga za dopuštenje revizije, shodno odredbi čl. 389.b st. 3. ZPP, uzima se da je prijedlog povučen.

8. O troškovima postupka u povodu prijedloga za dopuštenje revizije odlučit će se konačnom odlukom u ovoj pravnoj stvari (čl. 166. st. 2. ZPP).

Zagreb, 23. travnja 2026.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Ante Perkušić

Broj zapisa: **9-30887-3054a**

Kontrolni broj: **031db-437af-d851b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

FELICITER d.o.o. u stečaju
Ulica Marina Studina 40
10360 Sesvete
OIB 33362149552

Zagreb, 10. kolovoza 2026.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 Zagreb

Poslovni broj: P-2427/23

Tužitelj: **FELICITER d.o.o. u stečaju**, Ulica Marina Studina 40, 10360 Sesvete, OIB: 33362149552, kojeg zastupa Domagoj Ilić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ilić & Ilić d.o.o. Zagreb, Smičiklasova 18

Tuženik **JOZO ŠARIĆ**, Ulica Božura 12, 10000 Zagreb, OIB: 57218577979

3x VPS: 1.615.761,94 EUR radi: utvrđivanja osnovanosti osporavanja

Tužitelj dostavlja naslovnom Sudu sljedeći

ODGOVOR
NA REVIZIJU TUŽENIKA OD 19. SVIBNJA 2026.

I Tužitelj ističe da je 10. srpnja 2026. godine zaprimio reviziju tuženika od 19. svibnja 2026. godine podnesenu protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1920/2025 od 15. listopada 2025. godine te se na istu u otvorenom zakonskom roku očituje nastavnim slijedom.

II Tuženik u činjeničnom supstratu svojeg prijedloga propušta dostaviti i spomenuti jednu od ključnih činjenica. Tuženik propušta dostaviti klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama od 17. siječnja 2023. godine, poslovni broj St-101/2021-49 (dalje u tekstu: Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama), te propušta navesti kada je navedeno rješenje postalo pravomoćno.

Naime, Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u točki II. 11. svrstava tuženika u osporene tražbine viših isplatnih redova i upućuje stečajnog upravitelja tužitelja i stečajnog vjerovnika (tadašnju) Novu hrvatsku banku d.d. da u roku 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, na parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine.

Sutkinja Ivana Manester je dana 13. svibnja 2024. izdala pod oznakom St-101/2021-102 Potvrdu pravomoćnosti/ovršnosti upravo na Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama (St-101/2021-49) te je u istoj potvrdi označila datum pravomoćnosti Rješenja kao 4. veljače 2023. godine, a kao posebna napomena pravomoćnosti/ovršnosti je navedeno da je Rješenje u stavku II. točki 11. izreke postalo pravomoćno dana 18. travnja.

Dokaz:- Potvrda pravomoćnosti/ovršnosti na Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama St-101/2021-49, oznaka St-101/2021-102 od 13. svibnja 2024.

Suprotno tvrdnjama tuženika, navedeno Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u točki II. 11. nije postalo pravomoćno 2. veljače 2023. već upravo 18. travnja s obzirom da je 18. travnja 2023. godine doneseno drugostupanjsko rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1103/2023.

Navedeno drugostupanjsko rješenje Visokog trgovačkog suda objavljeno je na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova 6. srpnja 2023. godine te se sukladno članku 12. stavku 1. i stavku 3. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27 /24) dostava istog smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, dakle 14. srpnja 2023. Budući da je tužitelj tužbu podnio 14. srpnja 2023. godine tužba je podnesena upravo u zakonom propisanom **roku od 8 dana od dostave navedenog drugostupanjskog rješenja** pa je samim time predmetni parnični postupak pokrenut u zakonom propisanom roku.

Tuženik opetovano krivo navodi datum pravomoćnosti Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama te krivo navodi da je tužitelj propustio pokrenuti parnični postupak u roku 8 dana od pravomoćnosti istoga, a navedeno je netočno i iz razloga što je tužitelj trebao pokrenuti i pokrenuo parnični postupak **u roku 8 dana od dostave gore spomenute drugostupanjske oduke**, a što nije niti bilo sporno u samom postupku.

III Tuženik nepotpuno navodi činjenično stanje i u odnosu na sadržaj žalbe HPB d.d. (tada NHB d.d.) na Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.

Nastavno na navedeno, a kada se izvrši detaljniji uvid u žalbu vjerovnika HPB d.d. (tada NHB d.d.), razvidi se da se navedeni vjerovnik **nije žalio samo na dio točke II. 11. rješenja St-101/21-49 koji se odnosi na upućivanje u parnicu, već se žalio i na dio rješenja u kojem je u tražbine drugog višeg isplatnog reda** svrstava tražbina tuženika Jozе Šarića, cit:

„Vjerovnik pobija prvostupanjsko rješenje **u dijelu kojim je u osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda svrstana tražbina Jozе šarića u iznosu od 1.615.761,94 EUR (12.173.958,34 kn),...**“

Dokaz:- Uvid u žalbu HPB d.d. (tada NHB d.d.), dostavljenju od strane tuženika

DAKLE, HPB d.d. (tada NHB d.d.) je pobijao i **samu činjenicu da je navedena tražbina svrstana u osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda** (smatrajući da treba biti svrstana u tzv. uvjetne tražbine) te je **samim time odgodila pravomoćnost cijele točke II. 11. rješenja St-101/21-49** kako u odnosu na sebe, tako i u odnosu na samog Jozu Šarića te svakako i u odnosu na ovdje tužitelja. S obzirom da sama tražbina Jozе Šarića, ovdje tuženika, **nije bila pravomoćno utvrđena kao „osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda“**, tužitelj nije mogao niti bi bilo svrsishodno pokrenuti parnicu protiv tuženika dok o navedenoj žalbi nije bilo odlučeno iz razloga što je **samo svrstavanje tražbine u tu točku izreke rješenja bilo nepravomoćno** i pobijano kao pogrešno. **Samim time je Trgovački sud u Zagrebu kao stečajni sud u predmetu St-101/21 pravilno izdao klauzulu pravomoćnosti i iskazao pravomoćnost u odnosu na stavak II. točke 11. rješenja St-101/21-49** te je posljedično isti Sud u prvostupanjskoj odnosno drugostupanjskoj presudi koju je tuženik pobijao žalbom **pravilno utvrdio da je tužba u ovom postupku pokrenuta pravodobno**.

Tuženik gore navedeno u cijelom prvostupanjskom postupku, žalbenom postupku, a tako i u reviziji, propušta navesti.

Nadalje, članak 265. st. 3. Stečajnog zakona navodi da pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama **ima svaki vjerovnik u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine**, odnosno **tražbine koju je osporio i stečajni upravitelj**.

Dakle, u konkretnom slučaju HPB d.d. (tada NHB d.d.) je imao pravo na žalbu na dio rješenja kojim se tužitelj i HPB d.d. upućuju u parnicu upravo zato što je i stečajni upravitelj osporio navedenu tražbinu, a to je između ostalog i iz razloga što bi se takva parnica, da ju vodi vjerovnik protiv drugog vjerovnika, vodila u ime i za račun stečajnog dužnika. Slijedom navedenog, a kako se radilo o istoj tražbini i istom dužniku, ispravno je prvostupanjski Sud naznačio pravomoćnost točke II. 11. rješenja St-101/21-49, neovisno o tome što stečajni dužnik nije podnio žalbu na navedeno rješenje, a sukladno iskazanoj pravomoćnosti, odnosno dostavi drugostupanjske odluke povodom žalbe vjerovnika, ova tužba je podnesena pravovremeno.

Dakle, kada vjerovnik pobija tražbinu drugog vjerovnika prijavljenu u odnosu na stečajnog dužnika, pobija ju u ime i za račun stečajnog dužnika. Upravo i iz navedenog razloga su vjerovnik (banka) i stečajni upravitelj u istoj točki rješenja upućeni u parnicu te se posljedično tome ne može razdvajati pravomoćnost u odnosu na navedenog vjerovnika i stečajnog upravitelja, odnosno dužnika, a kako je pravilno prvostupanjski sud i učinio u svojoj klauzuli pravomoćnosti. Drugim riječima, sudska odluka postaje pravomoćna kada je više niti jedna od stranaka ne može pobijati žalbom pa se u tom smislu u konkretnom slučaju ne može govoriti o djeljivoj pravomoćnosti koja bi nastupila različito u odnosu na stečajnog upravitelja i u odnosu na stečajnog vjerovnika HPB d.d. (tada NHB d.d.). S time u vezi tužitelj smatra da je svrha upućivanja u parnicu u roku od 8 dana od primitka drugostupanjske odluke izbjegavanje pravno neodržive situacije u slučaju usvajanja žalbe te ukidanja ili izmjene pobijanog rješenja, konkretno točke II. 11. Naime, podnošenje žalbe stečajnog vjerovnika HPB d.d. (tada NHB d.d.) moglo je rezultirati time da se ista usvoji i da se točka II. 11. izreke pobijanog rješenja ukinе ili izmijenjeni na način da se u parnicu upućuje Jozo Šarić, ovdje tuženik, a ne stečajni upravitelj Vladimir Besek i vjerovnik HPB d.d. (tada NHB d.d.) kao osporavatelji. U tom slučaju, **da je stečajni upravitelj Vladimir Besek pokrenuo parnični postupak prije donošenja drugostupanjske odluke, a ta odluka rezultirala ukidanjem ili izmjenom točke II. 11. rješenja o upućivanju u parnicu, njegova tužba postala bi bespredmetna i neosnovana i istu bi morao povući**. Dakle, upućivanje u parnicu u roku od osam dana od dana primitka drugostupanjske odluke, u slučaju da je izjavljena žalba na rješenje o upućivanju u parnicu, ima za svrhu da se izbjegne takva pravno neodrživa situacija te da upućene stranke budu sigurne da su osnovano upućene u parnicu. Osim toga, svrha žalbe na rješenje o upućivanju u parnicu jest da se na višem sudu provede kontrola osnovanosti rješenja o upućivanju u parnicu i da se u konačnici to rješenje ospori ili potvrdi, a ne da se žalbom razdvaja pravomoćnost rješenja u odnosu na osporavatelja tražbine koji je podnio žalbu i osporavatelja koji ju nije podnio.

IV Revizijsko pitanje koje postavlja tuženik također nije bitno za ovaj postupak niti primjenjivo na isti te nije bitno niti za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.

Suprotno navodima tuženika, tužitelj ističe kako dostavljena praksa iz presude VTS-a PŽ-7280/2019, odluke VSRH Revd-1012/2020-2 i Revd-889/2026-2 te odluke USRH U-III-4710/2020 nije primjenjiva na ovaj slučaj jer se u navedenim postupcima radi o slučaju izvanredne uprave koji se vodio prema Zakonu o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku (Narodne novine 32/2017, dalje u tekstu: „**Zakon o izvanrednoj upravi**“)

Također, **ista nije primjenjiva u ovom slučaju** iz razloga što u slučaju koji je dostavljen kao praksa **niti dužnik niti vjerovnik nisu izjavili žalbe protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama u odnosu na tražbinu koja se pobijala**. Žalbu je izjavilo

samo društvo Agrokor d.d. koje **nije bilo niti vjerovnik niti dužnik u navedenom postupku**, a čija žalba je kasnije **odbačena kao nedopuštena**. Naime, s obzirom da je žalba bila odbačena, **ona kao da nije niti bila podnesena** te nije imala utjecaja na pravomoćnost pobijanog rješenja.

Dokaz:- Uvid u presudu VTS-a PŽ-7280/2019

Osim toga, u citiranim odlukama tražbine nije osporavao stečajni upravitelj, odnosno izvanredni povjerenik, već jedino i isključivo drugi vjerovnici pa iste iz navedenog razloga također nisu primjenjive na konkretan slučaj.

V Konačno, tužitelj smatra da bi prihvaćanje tumačenja tuženika kojim je tužitelj prekludiran za podnošenje tužbe jer istu nije podnio u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu predstavljalo pretjerani formalizam zbog kojeg bi tužitelju kao osporavatelju tražbine bio onemogućen pristup sudu. Naime, institut osporavanja tražbine nije sam sebi svrha već je svrha istoga omogućiti utvrđenje stvarnog stanja obveza dužnika i, ovisno o ishodu parnice koja se vodi radi osporavanja tražbine, namirenje samo onih vjerovnika čije su tražbine nedvojbeno nesporne. S druge strane, takvim pretjeranim formalizmom stečajni upravitelj kao zastupnik stečajnog dužnika morao bi pokrenuti parnični postupak radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu (jer nije podnio žalbu na to rješenje) iako bi bio izložen mogućnosti da rješenje u djelu u kojem je upućen u parnicu zajedno s drugim vjerovnikom, povodom žalbe tog vjerovnika bude ukinuto ili izmijenjeno na način da u parnicu u konačnici bude upućen vjerovnik čija se tražbina osporava. Time bi stečajni upravitelj bio doveden u nezavidnu situaciju jer bi se jedne strane morao pokretati parnični postupak, a s druge strane bi potencijalno u tom parničnom postupku naknadno izgubio aktivnu legitimaciju dok bi troškovi parničnog postupka svakako nastali i iste bi stečajni dužnik morao nadoknaditi tuženiku – vjerovniku čiju je tražbinu osporavao. Posljedica toga jest nepotrebno i neosnovano povećanje obveze stečajne mase u korist vjerovnika čiju je tražbinu stečajni upravitelj osporavao, a stečajni upravitelj u tom slučaju nikako nije mogao utjecati na ishod postupka po žalbi vjerovnika jer u istome niti nije sudjelovao. Dovođenje stečajnog upravitelja, odnosno stečajnog dužnika u takav položaj predstavljalo bi kršenje prava na pošteno suđenje iz čl. 29. Ustava Republike Hrvatske te ograničavanje prava na pristup sudu iz čl. 6. st. 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda jer je u praksi Europskog suda za ljudska prava zauzeto stajalište da pretjerani formalizam, koji onemogućava sudsku zaštitu prava, može predstavljati povredu prava na pristup sudu.

Upravo iz navedenog razloga nije moguće razdvajati pravomoćnost dijela rješenja u kojem su istodobno u parnicu upućeni i stečajni upravitelj i vjerovnik koji je protiv tog rješenja podnio žalbu, odnosno učinci žalbe vjerovnika trebali bi se protezati i na stečajnog upravitelja na način da istome rok za pokretanje parnice teče od dostave drugostupanjske odluke o žalbi vjerovnika.

Također, u konkretnom slučaju razvidno je da se prijavljena tražbina mora osporiti iz razloga što tuženik kao jamac nije ništa platio za stečajnog dužnika, a pitanje osnovanosti osporavanja prema podnesenoj reviziji tuženika uopće nije sporno već je sporna sama činjenica pravodobnosti podnošenja tužbe. Osim toga, iz provedenog postupka također je očito da je pitanje osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine bilo nesporno, a veći dio prvostupanjskog postupka se odnosio na utvrđivanje pravovremenosti podnošenja tužbe od strane stečajnog dužnika. Iz navedenog razloga tužitelj smatra da bi odbacivanje tužbe zbog proteka roka za podnošenje iste dovelo do toga da sud uopće ne bi pristupio meritornom odlučivanju, a što bi predstavljalo pretjerani formalizam zbog kojeg bi tužitelju u konačnici bilo ograničeno pravo na pristup sudu.

Takvo stajalište zauzeo je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem: PŽ-1431/2026 i u kojem je istaknuto sljedeće: *„U praksi Europskog suda za ljudska prava zauzeto je stajalište da pretjerani formalizam, koji onemogućava sudsku zaštitu prava, može predstavljati povredu prava na pristup sudu, osobito*

u situacijama kada su sudovi odbili meritorno razmotriti zahtjev unatoč tome što su odlučne činjenice bile poznate i nesporne.

(...) U međuvremenu je, osobito kroz praksu Europskog suda za ljudska prava, razvijen standard prema kojem primjena procesnih pravila ne smije dovesti do nerazmjernog ograničenja prava na pristup sudu, pri čemu se osobito nedopuštenim smatra pretjerani formalizam koji sprječava meritorno odlučivanje u situacijama kada su odlučne činjenice poznate i nesporne.“

Dokaz:- Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 15. travnja 2026. godine, poslovni broj: PŽ-1431/2026

Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže da se revizija tuženika odbije kao neosnovana.

Tužitelj
FELICITER d.o.o. u stečaju
Po punomoći:

DOMAGOJ ILIĆ Digitalno potpisao: DOMAGOJ ILIĆ
Datum: 2026.08.10 14:24:38
+02'00'

Trošak tužitelja:

1. Sastav odgovora na reviziju	15.862,00 EUR
2. PDV	3.965,50 EUR
3. <u>Sudska pristojba na odgovor</u>	<u>1.500,00 EUR</u>
Ukupno	21.327,50 EUR

Potvrda

Klijent [33362149552] FELICITER D.O.O. U STEČAJU dao je nalog za financijsku transakciju. Nalog je izvršen i proveden.
Za provjeru ispravnosti ove potvrde možete nazvati info telefon 0800 472 472.

Naziv: FELICITER D.O.O. U STEČAJU**Matični broj/OIB:** 33362149552**Broj platnog naloga:** 000714460221

PLATNI NALOG

Platitelj	
Naziv	FELICITER D.O.O. U STEČAJU
Adresa	ULICA MARINA STUDINA 40, SESVETE
IBAN platitelja	HR5023900011101354819
Model / Poziv na br. platitelja	HR99
Stvarni dužnik	
Primatelj	
Naziv	DRŽAVNI PRORAČUN REPUBLIKE HRVATSKE
Adresa	KATANČIĆEVA, ZAGREB
IBAN primatelja	HR1210010051863000160
Model / Poziv na br. primatelja	HR63 / 5045-20735-1083049089
Krajnji primatelj	
Ostali podaci	
Datum valute	12.08.2026.
Iznos	375,00
Valuta plaćanja	EUR
Opis plaćanja	Pristojba P-2427/2023, TS ZG
Status	Izvršen
Potpisnici platnog naloga	VLADIMIR BESEK;

Naknada za provođenje naloga se obračunava i naplaćuje sukladno Odluci o naknadama, ovisno o vrsti poduzetničkog paketa.
Naknade za usluge platnog prometa za poslovne subjekte dostupne su na internetskoj stranici www.hpb.hr.

Potvrda o zaprimljenoj uplati izrađena je elektronički, bez potpisa Banke i smatra se vjerodostojnim dokumentom.

Stečajni upravitelj:
Vladimir Besek
A: Virovitica, Podravska 9
T:095-551-6889
E: vladimir.besek@gmail.com

FELICITER d.o.o. u stečaju
Ulica Marina Studina 40
10360 Sesvete
OIB 33362149552

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 Zagreb
Poslovni broj: P-2427/23

Tužitelj: FELICITER d.o.o. u stečaju, Ulica Marina Studina 40, 10360 Sesvete, OIB: 33362149552, kojeg zastupa Domagoj Ilić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ilić & Ilić d.o.o. Zagreb, Smičiklasova 18

Tuženik JOZO ŠARIĆ, Ulica Božura 12, 10000 Zagreb, OIB: 57218577979

2x VPS: 1.615.761,94 EUR radi: utvrđivanja osnovanosti osporavanja

PODNEŠAK STEČAJNOG TUŽITELJA

Kao prilog se dostavlja potvrda o uplati sudske pristojbe.

U Virovitici, 12.08.2026.

Stečajni upravitelj: